

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbătă.

BONAMENTUL

Poșta Sibiin pe an 7.8. 6 leuri 2.50 cr., 3 lei 1.6. 75 cr.
Poșta mărcării pe an 8.5. 6 leuri 4.6. 3 leuri 2.8.
Poșta străinătate pe an 12.6. 6 leuri 6.8. 3 lei 3.8.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Admînistrarea tipografiei naționale, strada Măcelarilor nr. 47.
Correspondență sănătă și se adresa la:
Redacția "Telegrafului Român", strada Măcelarilor nr. 37.

Epișote nefranțate se refuză. — Articoli nepublicați nu se împosiază.

INSETIUNILE:

Poșta dată 1 or., — de două ori 12 or., — de trei ori
15 or. rânduri cu literă garson — și timbru de 30 or. pentru
de-care publicare.

Nr. 2603. Epit.

Circularu,

cătră toate oficile protopresbiterale din arhiepiscopia română gr.
or. din Transilvania.

Comitetul administrativ al fundației lui Gojdu din Poșta a dat de cursănd sub tipar „Analele fundației lui Gojdu pe a. 1870—1880, fascicul II în format cuart de 7 coale tipar frumos cu hărții fini și a pus la dispoziție Consistoriului arhiepiscopal 100 exemplare spre vîndere cu prețul de 60 cr. în favorul dheiui fundației. O atare publicație fiind de un deosebit interes pentru cei care se interesează de starea fundației noastre și despre buna lor administrație, Consistoriul arhiepiscopal recomandă spre cumpărare tuturor oficilor protopresbiterale și comunitelor noastre bisericești mai avute.

Asemenea se mai afă la consistoriu spre vîndere cu 1 fl. din portretele fericitorului fundator Emanuil Gojdu un număr însemnat.

Deci tit. Dni vei recomanda comunitelor bisericești spre cumpărare atât analele fundației că și portrete, care în înțelești conchiliuni congressional din anul 1870, Nr. 93, trebuie să-l aiă fiecare comună bisericească. Banii îi vei acționa aici, de unde se vor trimit imprevedibile poftite.

Sibiin, 31. Octombrie, 1881.

Dela consistoriu arhiepiscopal gr. or.

Nr. 3380. Scol.

Cătră invățătorii și candidații de invățători gr. or. neaplicați în posturi, și cătră comunitetele parochiale gr. or. din arhiepiscopia.

Venind la cunoștința consistoriului arhiepiscopal, că din cauza întâiajelor escroci de concurs pentru intregirea posturilor de invățători la scăolele populare confesionale mulți invățători și candidați de invățători au venit fără de post pentru anul curintesc școlastic, se provocăt prin acestea toți aceia, cari ca fosti invățători sau ca candidați de invățători sănătoși și către invățători care au venit fără de post pentru anul curintesc școlastic, se provocăt prin acestea că revindereandă și Maghiarii constituția croită la 1845, poporale din Ungaria, și de oră și naționalitate vor fi și mai multumite de cum sunt, bună ora România din Transilvania și situația unei a lor din era Schmerlingiana.

Diaristica maghiară condamnă și promitea că revindereandă și Maghiarii constituția croită la 1845, poporale din Ungaria, și de oră și naționalitate vor fi și mai multumite de cum sunt, bună ora România din Transilvania și situația unei a lor din era Schmerlingiana.

archiepiscopal, arătând și emblemele impunătoare cu postul invățătoresc. Spre orientare se însemneză că emblemele invățătoresci statutare mai născute într-o acumulată măsură, nu se pot scăda la nici un cas.

Sibiin, 3. Noemvre, 1881.

Dela consistoriu arhiepiscopal gr. or.

România din Ungaria.

În Ungaria, cărei politiceșco este întreruptă și Transilvania, locuiesc aproape trei milioane de Români. Deși Dunăre până în Carpați ungurești și de la Tisa până în Carpați transilvani, Români sunt o massă întrăgătoare în care se află elemente diverse nemănuite cu 7—800.000 suflete.

Populația aceasta, după numărul și după situația ei geografică este destul de considerabilă pentru a nu fi cucerită cu vederea.

Gouvernele din sistemele dela anii 1848—1849 încoace au și început a purta grize ca populația aceasta, maltrată mai naivă, se să scoată din întinerere în care o infundase nefastul uscăt de *beneplacitum principis et regnorum*. Absolutismul, cu toate defectele sale, a promovat dezvoltarea Românilor prin medini biserici și scoala, incă la începută același cu inteligență considerabilă s-a putut întruni spre a punte temeiul la o viață politică națională.

Era porcetă Schmerlingiană, cu totă tensiune și centralizatorie, să îngrijeze transilvania, restaurată și în concertul națiunilor recunoscute și biserica lor se să pînătă între bisericile respective. Prin aceasta guvernul du sub acel sistem a volt se esploseaza pînătă celu de moarte ale statelor și ordinelor de odinioară, care aduseau teara bine envenită de natură la doage din urmă materialiceșco și moraliceșco.

Sistemul politic Schmerlingiană a durat foarte scurt timp. Ea n'a împlinit nici un lustru mică. Maghiarii erau nemulțumiți ca și și-au opus.

Diaristica maghiară condamnă și promitea că revindereandă și Maghiarii constituția croită la 1845, poporale din Ungaria, și de oră și naționalitate vor fi și mai multumite de cum sunt, bună ora România din Transilvania și situația unei a lor din era Schmerlingiana.

Venii dualismul.

Nu slabieștim Românilor, nu merită Maghiarii, au adus asupra maghiarilor, ca toaci să pregătească de a dă viață unei sisteme nouă, federalismul —, desastre și cu desastrele o schimbare de sistematică politică, din care să desfășură dualismul de astăzi. Promisiunile Maghiarii de pe timpul când se aflau în strîntoare au amintit din momentul când acesta s'au vîzut în scările puterile. Ba ne vine a gîde, că abia au fost pus un picior în scara puterii și au grăbită a face tăbuță la răsuia și cu asuncțiunile Românilor din anii 1863 și 1864. Înca în anul 1865 „națiunea” română recunoscătoare prin articolul de legă sanctionat, a fost

degradată la „clase de popor. Va să săcă, mai ru ca ea, și că era „națio valachiană”, de și numai tolerată.

Români au protestat în dieta neconstituțională din 1865, atât după concepție lor că și după a le Maghiarii; protestul lor a fost înă pus *ad acta* și pus este păcă în diua de astăzi.

Abia cu multă trădu a neutății Metropolit, a Marelui Andrei s'a putut asigura prin art. XI din 1868 biserica în teren public, în care se să poată mișca încărcătă Români gr. or. din Ungaria și Transilvania.

Ceea ce însă cu o mână s'a dat

unei părți din Români, s'a inceput

se a lăua treptat prin mijloacele ma-

ghiarării

Nu voim se întră în amenunțele unei esaminări, care să ne arate căt de nepoliticitate este procedura față cu un popor cum sună Români, în același timp, cînd Europa, chiar și cu sacrificii mari de sângie de bani, cantă dea unor popoare de condiții mai inferioare o soarte mai bună și le asigure existența.

Ne ar dace prea departe cănd ar trebui se nu oprim la critica legii de naționalitate, la legea introducerei maghiare în scola publică poporale, la legea ce se pregătește pentru scola media și la alte măsuri, care îndemnă la mimici cea din urmă răjdă de dreptate față cu pretensiunile noastre cele mai juste, cu sistemele schmerlingiană deja le împlinise.

După părere noastră staturile moderne au misiunea de a îngrijî de factori distinse ca se fă teri, punând la timp de nevoie să se poată răzăgnării de la Români însă, vari au dat prilejul nici la cea mai mică bănușă în crizile cele mai mari ale monarhiei, care au jertfit preste pentru lor, să se vadă deputați de putință devotulor lor, după părere unor sovinăti, poate ca necondiționat și cu atât mai ușor, maimă poințane, se poată fi mărturi de a se da în brațele maghiarismului.

Simțul național la Români și prea devotul. A' distinge astfel pentru ce nu îl face material de maghiarizare este imposibil Maghiarii. Atât numărul că și puterea intelectuală lipsesc acestora pentru a sevărăcea.

La număr mai egal cu noi Români din Ungaria și Transilvania și fără de un razină în afară, eu o viață intelectuală abia la început, tocmai ca și și noastră, nu ne put face alta decât să ne impedeze; a ne absorbi însă este prea putință.

Condițiunile în care se află, ei și noi, nu indigă de loc la ajungerea tîntei spre care nisipesc; din contră deosebere și cu scăzută păgubită și pentru drenzi.

După noi arădă postură națională urmarește stingerea noastră politică și economică și urmărește și noi zelosi lor pămă din castrele naționalităților, nu lucră la consolidarea statului ungureș, a cărui scop, trebuie să fie: fie-care naționalitate a se afă bine și ca casă în Ungaria.

Ne cuprindă o mirare nespusă săză dară cand vîdem că, tocmai cei care fa alcătu împătră că nu sunt pastrăți buni, se opîntă din toate puterile a nimici elemente, pe care ar trebui să le cultive și întărescă, ca la împărtășește statul cu ele.

Dar ce dicem noi? Sovinimă i se pare că nă dăs triste de ajuns. Organul care este adesea oră inspirat de guvernul ungureș, vine de-nude-dile și aspiră instrumentul seu destrugător și asupra bisericii gr. or. române.

Autonomia acestei biserici, clasată din deșul pînă legile statului, se pare foaie inspirate prea mult în mânile unei părți din România din Transilvania și Ungaria și îndeamnă pe guvern a pune sub o controlă mai mare de cum este. Va se dica, cu alte cuvinte, îndeamnă pe guvern să se suprime.

N-am fă lăstici nici poftă de metoda aceasta nouă pentru „fiericîndă“ unei considerabile populații din regatul Ungariei. Suntem pres deduși cu lucruri de felul acesta din partea celor ce nă altă de lucru, decât a căuta noduri în papură și pete în soare.

Acum însă se agătă de populație contra populației celei mai pacifice din lăză. Denunțării de soluții în cel mai aduș organul guvernului, care îndemnă la cîndrătare contra bisericii gr. or. române. Denunțăriile vîzătoare de cîndre, care pot provoca bănușă, că an scopul de a sparge și organizația constituțională a bisericii noastre, finidc aceasta este română.

Acestă sunt măjloasă îndreptate contra celor din urmă bastiuni a naționalității noastre. Ni se distrige acesa, numai având ca perde.

Mai întrebam deci încă odată, dacă cred că Maghiarii că pe calea aceasta pot să ajungă la asigurarea intereselor patriei, în care spun că, ei sunt cei din cîndi, ei conduce destinele monarhiei, de care aparțin și patria lor și noastră.

Va folosi întrebarea aceasta? Tot atatea. Noi ca „patriotii mai răi“ finidc nu vorbim ungureșco, ne înțem de datoriată și mai chima o lăstă atenționea lor, „patriotii mai buni“, cari nu sciu sătă limbă de căutări umări ungureșca, se mai culegă date, căci în special cu România?

Revista politică.

Sibiin, în 9 Noemvre

Dela Viena vine scirea că Maj. Sa împărătel și regale a primit Sănbătină în audiție și regale a primit Kálmán. Denunțărea aceastăa de ministru de externe este după scîrile mai noade de subscrisia.

Nici „P. L.“ nu se mai indoreșce despore urmărește acestei denumirii. Aceiași diairi se miră că foile vieneză susțin că din partea maghiară se ste-

ruiese pe lângă denumirea contelui Széchenyi și neagă din toate puterile că Maghiari ar fi stâruit, sau cel puțin ar fi avut în vedere vre o candidatură din partea. Din contră „Pester Lloyd” scrie că contele Andrássy a recomandat monarhului pentru denumire pe contele Kalnoky, și tot contele Andrássy a fost acela, care a inițiat denumirea contelui Kalnoky de ambasador lóng curtea din Petersburg, măcar că denumirea a urmat numai sub ministerul lui Haymerle. Noi credem în desigurie organului inițiat în secretele guvernamentale; cu toate că acele seamañă oare cum cu acrima strugurilor din fabula.

Contele Kalnoky a fost în junia sa militară, înaintând până la gradul de colonel. Când s-a dus ca ambasador la Petersburg a fost înaintat la gradul de general.

Evenimentele cele mai importante ale gălăzi sunt deschiderea parlamentului german și compunerea cabinetului lui Gambetta. Căt privesc pe cel dinaintă, împărășină celitorilor în trăducere mesajul cu care să deschide parlamentul german; că înse prișvesce pe al doilea, reproducem unele pareri ce le afișam prin diversei foile. „Tim-pul”, d. e. ne spune că „cabinețul celor patru președinti” nu să rea-lisă, și dă acoperișii republicanii moderati, care ni se vedea în ministerie pe Leon Say și Freycinet, nu și pot ascunde desihunsele lor. Ogranul lui Grévy declară prea pe față: „Deoarece ministrul săn supuși lui Gambetta, ea mai mare parte, ba toată responsabilitatea cado asupra lui”. Prin cercurile republicane chiar circula multe nume batjocuritoare la adresa nouilui cabinet „Micul minister”, „Ministrul comisariorum lui Gambetta”, etc. Rocheftor il numește un minister „de orb” al căror rege este chior.

Mai obiectiv judecă foile engleze.

Formarea unui cabinet Gambetta este un eveniment de primul rîng pentru toată Europa. De succesul sau neuccesul său depinde și mai mult, de căt numai stabilitatea republicii. Compunerea cabinetului său a dislocat un oră-cum. Ne participaresc lui Freycinet și Leon Say este de regretat, dar Gambetta are o mare cunoaștere de camenii, în căt francezii se pot încrede că va face o alegeră bună. Totuși noui cabinetul ne pună pe găduri. El nu e cabinetul lui Gambetta, ci însuși Gambetta. E imposibil de a nu vedea în această înălțare a lui Gambetta o relinare care-care a regimului personal și o posibilitate amintindu-se a spiritului instituțiunilor republicane. Dacă am vedea în Gambetta un bărbat cu scopuri curat personale și cu o ambiție colosală după putere și puternică, atunci ar trebui să fim îngrijoriți de ocazia ce i s-a oferit. Dar Gambetta a dat deja multe probe de moderatizare, abneagă și loialitate către republică. El și a uns la poziția să prin mijloace constituionale și căuta să credem în locul sa decizie, că și va exercita funcția tot în acest spirit. Nu se poate nega, că venirea sa la putere însemnă o diversiune în alacerea Francei, poste și în ale Europei; dar întreaga istorie garantează, că va fi tare contra acelor egoiste ambiționi, care de atâtea ori deja a fost fatală pentru Franța. Poate că concursul lui Freycinet și ar fi linistit în mai multe puncte unele suscepționalități, care la început să voră destuptă prin conduceră a-facerilor externe de către Gambetta.

Interesante ni se par expectatorii unui diplomat din Viena despre Gambetta.

Gambetta, dice diplomat, care scie mai bine decât or cine din Franța cie se cungă oamenii din străinătate despuș de dînsul, va folosi toate ocnsu-nile și va da declaraționii linisitoare

drepse programă sa politică. Declaraționile acestea vor ave valore cat va fi ministru-president: este înse încri netăgrădit, că el a primit ministerial pentru ca să se pregătească candidatura la prezidenția republicei. „În Eliseo Gambetta însemnează înse cu totul altceva, decat ceea ce însemnează pe cheul d'Orsay. Dar în poziție sa actuală, finânci republicani moderati nu îl sprijină și refuză a luce parte activă în guvernul său, cabinetul lui Gambetta va fi considerat de către guverne conservative de cîrtîrul general al revoluționarilor din Europa. Admînd că în momentele de față de îslană și aceasta este sigur — mai remâne pentru guverne monarhice și le continentalul un punct care deare de mare importanță. La diverse pri- legii, public și privat, Gambetta a dovedit o dispoziție anumită pen-tru propaganda republicană în afara. El este cu mult mai săret decat să încearcă influență în direcția aceasta în Germania. El seie forte bine și nici în Austro-Ungaria nu găsesc teren pentru propaganda republicană. Sunt deasă staturi europene, cari an- junează la pragul revoluției și în care Gambetta și partizanii sei an- fluență considerabilă. Aceste staturi sunt Italia, Spania și Grecia. În Italia este usor de a se proclama repu- blica. Un mod derulat de Paris ar fi de a jumătate ca provocare o manifestație re-publicană a consiliilor municipale în Ierusalim; majoritatea în parlament și apă și republicană... „Diplomatical de scrie însemnează pentru ideia republi- cană în Spania și termină, că niciu-n și terenul republican așa bine repre- patrat ca în Grecia, unde regele, finâncă n'a putut espora anexarea Epirului, nu are nici o popularitate.”

Scris din Cattaro sună și în Zabe (Erzegovina) său învă bandă înarmată.

Mesajul de tron german.

Mesajul de tron, cu care să da schis parlamentul german și un document de valoare istorică. Împăratul Wilhelm declară că va persista în politica economică a canceliarului său și astfelă roade manăosile dela reforme proiectate de Bismarck. Monarhul precizează în detaliu „întele- a-cesti precizări: reforma dărărilor indirecte, pentru că etatii să se scape de diversele „aruncuri”, car comunele de sarcinile pentru scoli și săraci; imprenarea forțelor poporului în corporații pentru că particularul se nu va în vogile lupiei material de concurență; introducerea monopolului de tabac, pentru săraci și sănătatea bătrânei și în cas de invaliditate o a-provisionare modestă.”

Aceste planuri ale principelui Bismarck vor întipări fără îndoială greutăți de nevinini mai ale acum când parlamentul și sfatul de șfățat în par-

Al moment caracteristic al evenimentului de tron este împregătură că acesta nu amintescnic cu un cu- evant legile bisericis. De aci se vede că canceliarul voiesc să și înse dea căsătore pentru negoziuri cu centrul catolic, cu toate că e greu de crezut că într-un imperiu protestantic se ajung ultramontani a fi poata din capul unghiliar a împărată.

Mesajul constată în urmă că Europa nu are să se teamă curând de incărcările respondești. Scopul politicii germane e conservarea pacii.

Mesajul de tron, citat de Bismarck, este în testul seu umerători: „Noi Wilhelm din grația lui Dumnezeu împăratul Germaniei, Regelul Prusiei săm de scire, că conform cu do-

rințele manifestate în Reichstagul tre- cut, și contra obisnucis de mai înainte ca un conveot Reichstagul în anul curent, pentru a-i cere activitatea mai antâna pentru stabilirea budg-e-tului imperial.

Proiectul se va subterne Reichstagului fără amânare. El arată un progres îmbarcat în desvoltarea a finanțelor imperiale și bu- bon e succese în politica economică inaugurată cu cînștembul Reichstagului.

Urcare sună împreună cu imperial le va transpune singurătoarelor state federale și cu mult mai mare decât urcarea contribuitorilor marindată. Cumpă sună totală a celor din urmă și urcă în asemănare cu contul a-nului curient, aceasta se explică din lipsirea unor venită și prin trebuință neضرă de lipsă în interesul impru- ului.

Unirea ce să obțină en liberă împreună Hamburg asupra modalităților incorporării ei în teritoriul vamal german va fi salutată din partea Reichstagului ca un progres îmbarcat către scopul unității Germaniei ca teritoriu vamal și comercial, ce îl urmărește constituirea imperială. Guverne confederate sunt de convingere că Reichstagul va să încheie unității germane în această parte și sănătatea, colo, ce va avea din cauza imperiul și cea mai mare cîtatea comorciului a să, nu sănătatea cumpă recuperării prin spesile le contribu- bili imperial și de aceea veți con- simți în proiect de lege relativ la acest punct.

Guvnele federale nevoindu-se a delura din afacerile lor letele ce re- suita din concurența sesiunilor Reichstagului cu perioade de sesiuni ale districtelor provinciale, a substernei Reichstagului trecut un proiect de lege, care propunea o prolongare pe- riodelor legislative și bugetare ale împreună ale împreună, dar asupra aceluia proiect nu să pută obține nici un acord. Strîntorăce, în care se a- fă guvernele cu privire la afacerile lor și necestase de a asigura corporul legiuitor imperial și singurătoarelor state, timpul și mișcare neapără, îndeamnă la împreună federală a substernei erajă Reichstagului spre hotărâre un proiect corespunzător.

Inca în februarie anul acesta nu am exprimat convingerea, că nu trebuie să cercăm a vinde, ca re-lele sociale esclusiv prin repre- siunea exceselor sociale de- mo- cratică, ci de o potrivă prin promovarea politicii a bisin- lui municiilor. Tinem a fi de date- riță noastră imperială, a-i pune de nou Reichstagului la înțima această problemă și vom reprimi cu mare sa- tisfaceasă asupra tuturor acușinților, cu care Ducea a binecuvântat, cum se vedea guvernul nostru, dacă nu va succede se ne ducem cu con- sciință că am lăsat patriții garan- și durabile pentru pacea internă și celor lipsiti siguranță mai mare și abundanță de ajutoruri, ce au drept a- pretind. În stăruințele noastre îndrepăte spre acest scop suntem a- sumări de cînștembul guvernelor federa și avem încredere în spri- mul Reichstagului fără deosebire de partidă.

In acest înțele proiectul de lege substerne de guvernul federal în sesiunea trecută despre asigurarea lăutarilor la casă de nenor- ciri se va proclama de nou, avându-se în vedere discuțiile din sesiunea trecută, și se va pregăti discu- ția lui de nou. Proiectul va fi întregit cu alt proiect, care va achivția de a organiza cassele industriale pentru bolnavi. Dar și cîe ce au devenit necapabili de munca prin b- trage sau invaliditate, au o pretenție justă la un ajutoriu

mai mare din partea statului de cum au avut până acum. A astă mijlo- ce și căile adeverente pentru aceasta ajutorior, este o problemă grea, dar este și una dintre cele mai înalte probleme ale orei și cărei comuni- tate care sătăcește de fundamentele morale ale vieții naionale creștine. Aliprea mai strânsă de puterile reale ale ace- stei vieții naionale și cu cuprindere a celor puteri în forma de techuri sub acutul și promovarea sta- tului ne va da, cum credem, posibili- tatea de a deslega și unele probleme care potestă statul singular nu le poate deslega în asemenea măsură. La ori ceas scopul și pe acea- stă cale nu se va realiza fără între- buințarea unor mijloace considera- bile. Si execuția ulterioră a repre- formei de imponită începută în anii din urmă indică deschiderea unor invocări de venit mai ridicatoare prin imponită indirectă imperială, pentru că guvernele să fie în stare, de a interzice unele imponite provin- ciale și a scapa comunale de sarcini- ale pentru săraci și scoale, de a- rancuri asupra imponitului foncier și personal și de altele taxe directe.

Calea cea mai sigură spre ac- scop după experiențele din tîrile vecinătate și introducerea monopolului de tabac, asupra căruia vom a- cere hotărârea corporul legiuitorale imperiul. Prin aceasta și mai antâna prioritatea recuperării propunerilor de mai înainte relative la urcarea în postul pe bătrâni voim reci- zionare; efectul pe terenul politic va fi acela că vom lăsa generațiunilor viitoare nouă născută imperia consolidat prin finanțe comune și principi- oase.

Condiționea prealabilă pentru ho- torul ulterior asupra numărului re- forme sociale și politice con- stă în stabilirea unei statistică de cîmătare acurată a popula- riei imperiul, pentru că până a- cum nu avem material de ajuns și su- geră. Iată că astă material se va- petu procură pe calea administrației, el se va culege în timp scurt. Baza completă însă vom obține numai prin dispozitiv legală, care se va subterne Reichstagului ca proiect.

Dacă pe terenul institu- nilor imperiale interne ne acceptă pro- blemi mari și grele, care nu se vor- deslega în timp scurt acă unei sesiuni, pentru a cărui inițiere însă ne-omindă Îndatorat înaintea lui Ducei și a oamenilor fără pri- virea guvernului nostru, dacă nu va succede se ne ducem cu con- sciință că am lăsat patriții garan- și durabile pentru pacea internă și celor lipsiti siguranță mai mare și abundanță de ajutoruri, ce au drept a- pretind. În stăruințele noastre îndrepăte spre acest scop suntem a- sumări de cînștembul guvernelor federa și avem încredere în spri- mul Reichstagului fără deosebire de partidă.

In acest înțele proiectul de lege substerne de guvernul federal în sesiunea trecută despre asigurarea lăutarilor la casă de nenor- ciri se va proclama de nou, avându-se în vedere discu- ția lui de nou. Proiectul va fi întregit cu alt proiect, care va achivția de a organiza cassele industriale pentru bolnavi. Dar și cîe ce au devenit necapabili de munca prin b- trage sau invaliditate, au o pretenție justă la un ajutoriu

politica comună de pace va avea succese, cu căt raporturile noastre către celelalte puteri încă sunt foarte ambițioase. Credința că politica germană iubescă pacea și a prima rădecină de la toate popoarele, și ne încreză că de ce mai înaltă datorină făță cu Dicu și cu paria germană că se întârzie și justifică aceea credință.

Pentru confirmare subscrisea noastră proprie și sigilul imperial — Berlin, 17 Noemvre 1881.

Wilhelm m. p.

Principalele de Bismarck m. p.

La cestinușa Dunării.

Journal des Débats* serie următoare traduse de "Timpul" este următoarea cestinușa Dunării:

Declarările, facute de d. de Kállay asupra cestinușii Dunării au susținut adine opiniunea publică din România. D. de Kállay a dispus în aderevă că cestinușa va fi rezolvată în conformitate cu spiritul tractatului dela Berlin și prin aceasta chiar a lăsat camp deschis interpretărilor celor mai diverse și mai contradictoare. România pretinde, nu fără sare care aparțină de cuvânt, că politica austriacă nu are altă intenție decât de a îsla de Europa miciile state vecine și de ale atrage de bâsca vorori cu sila în orbita austriacă, astfel încât să se fie reduse aproape la starea de stată vasale; toate aceste, firește sub silă tractatului dela Berlin.

Dar de o fi Serbia, dar Bulgaria, dar România, scopul este același, ori că de drobăsite ar fi procederile Serbia a încercat a se impotrivi; dar în curând să încredință că puterile ei nu permit să se opună și să încălzească, România și într-o situație deosebită, care ar putea părea mai bună.

Nu s-a admis în aderevă că lumina de navigație pe Dunăre constituie un interes european și nu și România în drept de a accepta un sprijin care lecăpătușe Serbie?

Până acum acest sprinț nu i s-a refuzat și Austria a găsit în Comisia dumneană o pedeagă la pretensiunile sale. Dar ecoua sa în București ca nu va fi totideuna astfel și că într-un timp mai mult ori mai puțin de departă România se va găsi isolată și nu va mai juțe să aștepte nici un sprinț.

Sunt în aderevă căteva cuvinte ale contelui Andrássy, rostite în una din sedințele Delegației ungurești, care sunt din cele mai caracteristice și n'au putut se fi tocmai plăcut Românilor. „Eu, „putința“ — a dispus, contele — că interesele sovînîsimului român se să intreprindă în contra noastră, dar interesele României înseși să intindăcește cu ale noastre. De cănd România a devenit stat independent și de cănd nu se mai bucură de protecționarea Europei, a... este regat are mai mulți decât ori și cind trebunță de a se înțelege cu noi.“

Vorbind astfel, contele Andrássy a exprimat de sună un aderev politice, care ar trece către astăzi la Viena și mai cu sansa la Pesta. Dar e un neputină să nu atingă adânc simțințățul național al mai marei majorități a românilor și, precum observă aproape unanimitatea presei române, acuseara de „sovînîsim“ este ca atât mai strânsă, ca vînt de naluță, delă reprezentantul națiunii cele mai sovînîsimi care există în lume.

Dar mai important pentru Români este, că li se declară că recunoașterea independenței lor i-a lipit de protecționarea Europei. Astfel n'a fost în dejuns pentru ei de a consimță la cele mai dureroase și mai primejdișoase sacrificii, și de a primi toate condițiile ce li-a plăcut Europei de la ce le impune, pentru a proclama în sfîrșit demnii de independență. Acum

ea nu vrea să îi mai cunoască și i-ar lăsa expuși la întreprinderile vecinilor lor. Pe altă parte poate politica austriacă să se resigneze de a fi sărăcă înjurie la București? Învederul că nu. Destinile noastre și ale Austriei o pun în nevoie de a-și asigura marile căi strategice și comerciale ale Orientului. Aceste căi sunt în număr de două, calea Balcanicului și a Dunării. Ea nu poate permite ca una sau alta să fie amenințată în coastă, și prin urmare ca o altă înjurie de căt a să se fie preumpărătoare în România. Dar această înjurie poate să se exercite altfel de căt într-un mod despotic. Se pare însă că, la București, nu se așteaptă nimănii să o asemenea înjurie, afară de căt via oamenii politici care sănătă acum la putere; apoi și cum că vorbește ca cele rostite de d. Andrássy nu sunt de natură a înlesni stabilirea unora relații de încredere între cele două țări.

O frumoasă inițiativă.

Regina României a adresat ministrului de interne de acolo următoarea epistolă:

Domnule Ministru! Țara noastră, după ce a străbătut greutățile cari i s-a împărtășit spre a ajunge la deplina sa ființă de Stat a intrat acum, cu pașă și mai hotărât, pe calea pacifică și roditoră a muncii și dezvoltării receselor sale proprii.

Netăgăduată este solicituină și viu interese care să deșteptă astăzi la noi, în toate spiritele lumină și prevedătoare, pentru tot ce se stinge de cestile economice și de producția noastră națională.

Precum în mărăști nostrii munți învergiți, călătorul întâmpină nemurătoare părăie și invore cari intrătoare în riu, din vîță și bogăție mănoșorii noștri cămpii, tot astfel și activitatea și laboarea populației noastre în general, și în special gospodăria casnică a harnicilor noștri țărânce, dacă nascere la un mare număr de industrii în care ieșință minții se mărită, în modul cel mai surprinzător, cu gustul și simțul frumosului.

Tesăturile noastre țărânce, velinete și plăcuțuri, portul nostru național chiar cu cușătoarele sale gingăsoare cu armonia artistică a colorilor sale fac admirarea străinilor.

Toate aceste mici invore de producție, care la mulți pe nemurătoare, ar putea, întruni și bine dirigează, să se poată să aducă și să rodoteze din cînd s'adăpă și ar crește ramuri de industrie puternice și pline de viață.

Acelor cari sunt în fruntea naționali și sănătă destinele și le revine dreptul și datoria de a cugeta de a prospăta asupra acestor lucuri și a înțocmi ce vor crede că este mai nemerit.

Pe lângă acei însă cari pot face binele și avuția tuturor, Eu, ca femeie, cuget mai ales mijloacele prii care se pot usca cu cerai. Să își rețină aceste timpi cand recoltăne să nu împărtășească celindile muncitorului, când lipsă este mai simțitoare pentru toți, când eardu, cu grăbitul ei, bată la toate ușile, nu este care o îndoită datorie pe noi deo ni gănd și la cei pe care soartașii l-a făcut vitrig, dar pe care noi nu trebuie să le lăsăm de mame de surorii?

Dacă datoriștii se dâm totăștă și solicituină noastră săracăiilor din orașe, nu trebuie care se căută să ajute și pe soții din sat, dându-le și lor, prin munca bine evită, însemnările de căi de trebuință pentru jilnicul lor trai?

Mam gândit că ar fi poate un mijloc de a împlini și această datorie. Țărâncele noastre sunt haricio și nu

are de munca, care este spre biserică lor și spre binele obțesco.

Teatul până este un mestușug al lor casnic.

Statul are trebuință de mari călători de până spre a provoacă diferențele instrucționi și asigurările publice, precum armata, spălătoarele, poliția și c. l.

Dacă căt se aducem acest articol din străinătate, când il putem confecționa chiar aci în țară, n'ar fi mai bine să procurăm în urma lui ecșistența la stări nemoroci?

Cred că, spre a ajunge la un bun rezultat, s'ar putea forma, în fine care oraș de reședință de judecăt, un comitet de doamne, care ar primi corespondența și se vor repăra în fiecare fabrică și în cînd se fabrică și se confectionez obiectele de rufărie (tribunisoriu). Plata lucrului săr în casă tot prin aceste comitete, care ar plăti apoi banii celor cari au fost înserăționate cu rușii.

Căt pentru Mine, mă vein simții fericiță de a însa avea frumoasă opera sub patronajul Meu și a îdătoncursul. Sunt încredințată că femeile române, în a căror inimă Dumnejudea a sădit comori de bunătate și de iubire vor înbrătășa această întreprindere ca el acel și căldură ce le scină a pune în toate faptele bune și milostive. Săraci nu vor bine cuvenit și aceasta va fi mult destul chiar, spre a ne dea mai frumoasă respărțire; dar poate că și economiile ne vor aproba și ne vor mulțumi vînjând că și noi, femeile, cugătem cum se servim, la rîndul nostru, prospătare muncii și industriile naționale.

Domnule tale de ministru, în a cărui inimă compătimitor este sigur a găsi resuță tot ce suferă, tot ce plâng, căci cu călător, ca publicist, ca om de stat, adesea și ai suferi și ai plâns la nemoroci semeneilor domniților, și mai ales a clasei muncitore, îndreptez această a mea cugătere și să le autoritățile și bunei domnii tale chibzuințe ați da formă și întocmire ce ea ar pută dobândi, fericiță dacă din acest mic grăunte arunca în ogorul carității românești, ar eșa roade care se des pâne serărilor.

Prințesă, te rog, Dile ministru, încredințarea stemei cătărește, București, 31 Octombrie 1881.

Elisaveta.

Varietăți.

* Altelelor lor imperiale, principale de coroană Rudo și împăratul însuși Stefania au plecat dela Gherghiu dimineață după ameață la 3 ore, cără dă M. Osorheiu seara la 7 ore. Alteia sa princesa de coroană a dărut splendid soraciș din Gurguih.

* Excelența Sa L. M. C. de Baner comandantul țariei a plecat la Viena, unde, la întocmire ca călător la Lemberg spre a serba comunia Sa cu doamna Hauschild.

(* Muțățimă publică) Dr. Ioșif Gall a dărut competențele sale congresuale în sumă de 68. 90 cr. pentru procurarea de cărți scolare și pe scarașilor săraci din cîrcel sau electoral la Chisineau. Pentru acest dar genos i se aduce în numele scolarilor săraci muțățimă publică din partea protopresbiterului și inspectorului de școală gr. or. George Crăciunescu din Belin.

(* Necrologie) Dr. S. M. Öferd, fizic și medic judecătorește în Sibiu, a repausat Dumineacă pe la ameață în urma unui acces difteritic în frumosasa

etate de 52 ani după un morb abia de cinci zile.

* (Academie română a călătoriștilor) Sămbăta trecută sădintă publică. În loc studiului asupra neologismelor, publicat de la Convorbiri literare, d. T. Maior este, cu cît în altul, tot așa de interesant, despre literatură populară română și critica germandă. — D. Andrei Iani și c. citit studiul asupra stării economice a țărei în secolul 18-lea. — R. W.

* (Sfântul Sinod din România) s'a deschis Sămbăta la ora 1 d. a. După cetera mesajului de deschidere, P. S. S. Mitropolitul Primaț a mulțumit guvernului pentru solicituină ce arată bisericile. D. ministru de culte a răspuns că guvernul nu "să face de căt datoră".

* (Facultatea de teologie) Eriera dină fixată, dice Resb. W. de Dumineacă pentru inaugurarea acestei facultăți; cu toate astăzi lucrul n'ayă loc, din cauza că, după cum se înșiră, d. prim-ministrul L. C. Brătian s'a împotriva cu hotărâre, împedescând astfel realizarea acestor idei. Se speră însă că facultatea de teologie tot se va deschide mai târziu, poate după întrunirea corpușilor legiuitorie.

* (D. Dimitrie Brătian) a fost onurat, după cum se știe, de către Sultan, în marele cordon al Osmaniei. „Indep. românească“ aflată că onorabilul bărbat de stat a refuzat acasă distincție.

* (Principale Karagheorghe vicili) Impresună cu filii săn, prințul George a susit în București, având de gând să viziteze moșii ce posed în România.

* Foc. Dumineacă dimineață între 8 și 9 ore a ars o gură unui Român în suburbii de la Poarta-Turnului.

* (Vénatoare) în Venetia de sus, țara Oluiui, s'a dat o goană asupra urșilor. — În împregătirea dela Hosseu, Micăsasa etc. spordințe lupii deregulatori vor dispune din oficiu goane asupra acestor foare străicioase.

* (Falsificator de ruble de la hărtie) Din Mihăileni a scris diariul „Posta“ următoare: „În diilea astăzi socii la posta de aici un grup în valoare de 100.000 rub. sunt adresa unui orveu M. Hergovici. Dirigintele oficiașii a calculat că acel grup după greutatea lui ar conține aproximativ 15,000 fr. în biletă ipotecare iar niște de cca 400 după cum era declarată valoarea lui, dirigintele îi a propus să deschidă gropul acolo, căc contrar nu îl liberează. Orveul nu a voit săpt niște un pretest, după ceteaile dle de insistență zadarice, orveul a plecat la Iași și întocmându-se declarat la postă că dă și gropul și șupt adresa sa, el însă refuză primirea lui. Aceasta a dat loc la bănueli, cu atât mai mult, că asupra lui circulau mai multe spotts că ar fi falsificat bani. Într-o scără, în urma acestora și a unui denunt supreficit înconjura casa orveului ponendum supt sentinelă și sezișă parchetul. A doamă de soi judecătorul de instrucție, cu procurorul, Lan și cu năsăsăznic, însă deschidu-se gropul acolo, căc contrar nu îl liberează. Orveul a venit cu un complice secundular și unii asociații din Iași, care face astfel de ruble și trimit și acestul individ ale desface. Numiut orveul astăzi este transportat la Dorohoi în escorta.

* (Liga felinelor irlandeze) De la Dublin, într-un meeting unde dleaceste la Dublin în Irlanda. Liga felinelor irlandeze a hotărât „ca pe viitor nici o Irlandeză să nu mai dea nici de bunt, nici de mâncat vreunui polițist.“

